

[Alfred Hansen]

ligt ud, at det offentlige med den ene hånd afleverer 1,2 mill. kr., mens det med den anden hånd tager de 500.000 kr. tilbage. Det virker noget besynderligt.

Men svagheden ved udsendelsen, som er årsag til dette forslag og et andet forslag, vi skal have senere, er jo, at vi ikke kender vurderingen, den har ikke været opgivet. Det vil jeg gerne have oplyst i udvalget. Hvor meget var 13., 14., 15., 16. alm. vurdering for den gård, der her var tale om? Det er jo en kendt sag, at ejeren normalt ønsker at få så lav en vurdering som overhovedet muligt. Men det rammer dem i det øjeblik de skal sælge, også selv om det er en ekspropriationssag. Så kommer de til at betale uforholdsmæssigt meget i kapitalvindingsskat.

En anden ting, man også skal gøre sig klart i det nævnte eksempel, er, hvad sælgeren har fået. Han har fået 1,2 mill. kr. kontant lige ned i lommen, og dem kan han disponere ubeskåret over i hvert fald i halvandet år. Han kan få udsættelse med betaling af kapitalvindingsskatten. Og hvis han har en smart rådgiver eller rettere sagt en dygtig rådgiver, så vil denne mand med de forskellige smuthuller, der er, og de investeringsmuligheder, der er, som kan give ham fradragsmuligheder på selvangivelsen, kunne formindske beløbet ganske betydeligt og i bedste fald – eller i parentes bemærket: værste fald – få det helt fjernet, så der ingen kapitalvindingsskat kommer overhovedet.

Jeg synes, det er værd at bemærke, at hvis de 700.000 kr., som han jo i hvert fald har til sig selv kontant, bliver regnet om til almindelige handels- og salgsbetingelser, så svarer det vel stort set til den pris, som en gård i dag kan koste, til 1,2 mill. kr. Omregnet til de normale salgsbetingelser med 100.000 kr. i udbetaling plus diverse faste lån og et sælgerpantebrev til kurs 55, så svarer de 700.000 kr. kontant vel stort set til 1,1–1,2 mill. kr. Alt dette må vi have nogle tal frem om.

Endvidere – og det skal være min sidste bemærkning i denne forbindelse – må vi have undersøgt og oplyst i udvalget, hvor meget staten har fået i provenu af kapitalvindingsskatten overhovedet i 1977, i 1978 osv. Hvor meget var der beregnet til staten på grundlag af de stedfundne handler, og hvor meget fik staten reelt i kassen? Dette differencebeløb er jo så forsvundet på en eller anden måde.

Derfor gøres kapitalvindingsskatten nok til en værre og en større faktor, end den i virkeligheden er. Men den rammer, og den rammer hårdt dér, hvor den rammer. Men det er jo ikke en samfundssvøbe som den spekulationsmulighed, der ligger i al anden form for jordbesiddelse. Kapitalvindingsskatten er ikke nogen god opfindelse, vi vil gerne medvirke til at fjerne den, men så bør vi altså for samfundets skyld indføre en løbende afgift på al jordbesiddelse.

Wilhelm (VS):

Jeg må først sige, at vi jo altså ikke alle sammen kan være så intelligente som hr. Dohrmann. Jeg kan godt se, at det må være irriterende at skulle trækkes med os alligevel, men det har altid været overmenneskenes problem. Jeg ved ikke, om det kan blødgøre hr. Dohrmann lidt, når jeg siger, at vi er dybt taknemlige for, at vi trods alt får lov at være til.

Jeg kan godt forstå fremskridtspartiets holdning til dette forslag, og jeg kan i det hele taget forstå de partier, som er tilhængere af, at der overhovedet ikke skal være noget, der hedder kapitalvindingsskat. Men for andre kan jeg ikke se andet – det gælder i øvrigt også de partier – end at begrundelsen for forslaget er den rene demagogi.

Der står i bemærkningerne, at de nuværende regler hindrer genkøb efter ekspropriation. Det passer jo ganske enkelt ikke. Hvem er hindret i at genkøbe en ejendom af samme størrelse, beliggenhed og vurdering efter en ekspropriation, hvor man står tilbage med et kontantbeløb, der svarer til 60–65 pct. af totalvurderingen? Det er der ingen der er forhindret i. Tværimod står de meget godt. De er bedre stillet, end de ville være, hvis de havde solgt normalt, de køber til samme pris. Og det er jo ikke en kontant vurdering, de får ekspropriationserstatning efter. De køber til samme pris, men har mulighed for langt større udbetaling, end de ellers ville have haft. Og kapitalgevinsten skulle altså have været beskattet i begge tilfælde.

Så kan man sammenligne med det at blive boende, og det synes jeg i og for sig ikke er helt urimeligt, når det drejer sig om en påtvungen ekspropriation. Hvordan ser det så ud? Ja, man kan købe i samme prisklasse, men det er rigtigt, at man kommer til at sid-